

SĂ CITIM BIBLIA ÎMPREUNĂ
[DE FOLOS PENTRU TIMPUL DEVOȚIONAL]

PROVERBE

CAPITOLUL 30

20 Tot așa este și calea femeii preacurve :
ea mănâncă și se șterge la gură,
și apoi zice : „N-am făcut nimic rău.” –

21 Trei lucruri fac să se răscoale o țară
și patru lucruri nu le poate suferi :

22 un rob care a început să împărătească,
un nebun care are pâine din belșug,

23 o femeie disprețuită care se mărită
și o roabă care moștenește pe stăpâna sa.–

24 Patru vietăți sunt mai mici pe pământ,
și totuși din cele mai înțelepte :

25 furnicile, care nu sunt un popor tare,
dar își pregătesc hrana vara,

26 șoarecii de munte, care nu sunt un
popor puternic, dar își așază locuința
în stânci ;

27 lăcustele n-au împărat,

și totuși pornesc toate în cete ;

28 păianjenul îl poți prinde cu mâinile,
și se găsește totuși în casele împăraților.

29 Trei ființe au o tinută frumoasă
și patru au mers măreț :

30 leul, viteazul dobitoacelor, care nu se
dă înapoi dinaintea nimănui ;

31 calul gata închingat și țapul ;

și împăratul, căruia nimeni nu-i poate sta
împotrivă. –

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

32 Dacă mândria te împinge la fapte de
nebunie și dacă ai gânduri rele,
pune mâna la gură :

33 căci baterea laptelui dă smântână,
scărpinarea nasului dă sânge,
și stoarcerea mâniei dă certuri.

CAPITOLUL 31

1 Cuvintele împăratului Lemuel.

Învățătura pe care i-o dădea mama sa.

2 Ce să-ți spun, fiule ?

Ce să-ți spun fiul trupului meu?

Ce să-ți spun, fiule,

rodul juruințelor mele?

3 Nu-ți da femeilor vlagă,

și dezmiertările tale celor
ce pierd pe împărați.

4 Nu se cade împăraților, Lemuele, nu se
cade împăraților să bea vin,
nici voievozilor să umble
după băuturi tari;

5 ca nu cumva, bând, să uite Legea
și să calce drepturile tuturor celor
nenorociți.

6 Dați băuturi tari celui ce piere,
și vin, celui cu sufletul amărât;

7 ca să bea să-și uite sărăcia și să nu-și
mai aducă aminte de necazurile lui. –

8 Deschide-ți gura pentru cel mut,
pentru pricina tuturor celor părăsiți !

[Continuarea în numărul viitor]

Editorial. Condițiile nu mi-au permis

„Și au început într-un gând să se scuze toți. Cel dintâi i-a spus : „Am cumpărat un ogor și trebuie să merg să-l văd; te rog, scuză-mă.”

Altul a spus : „Am cumpărat cinci perechi de boi și trebuie să-i încerc; te rog, scuză-mă.”

Un altul a spus : „M-am căsătorit și de aceea nu pot veni.” (Luca 14 : 18 - 20)

În condițiile în care trăiesc îmi este imposibil să trăiesc un asemenea creștinism, care se ține în toate de Cuvântul lui Dumnezeu.

Expus peste tot privirilor și observației superiorilor și camarazilor, atras în conversațiile care mă înconjoară zi și noapte, fie că vreau, fie că nu – cine cunoaște aceasta din proprie experiență, acela știe că aici chiar nu merge.

Dacă mai târziu ajung în alte circumstanțe, unde ești propriul tău stăpân, atunci totul merge mult mai ușor. Și eu cred în Dumnezeu și în veșnicie ; când ajung în nevoie și primejdie, strig la Dumnezeu după ajutor. Dar asemenea creștinism, pe care Biblia vrea să-l aplice peste tot în viața practică, acesta este incompatibil cu împrejurările în care trăiesc eu.

Opinia aceasta nu este numai a majorității soldaților și marinarilor bogați și săraci, nu, este limbajul nenumăraților oameni care au pe drept cuvânt o reputație bună ca sinceri și harnici.

Stăpânul acestei lumi și-a organizat astfel împărăția, ca orice om să fie convins de lucrul acesta : condițiile nu-mi permit să mă convertesc și să-L urmez pe Isus pe calea cea îngustă.

Cu toate acestea este adevărat că Domnul le croiește un drum aceluia care Îl cheamă cu seriozitate, pentru a-L urma pe Isus, indiferent de circumstanțele care ar fi.

[Continuarea pe pagina 2]

ORARUL SLUJBELOR BISERICII

DUMINICA	9 - 12 18 - 20
JOI	18 - 20

Live pe : www.cezareea.ro
VĂ AȘTEPTAM CU DRAG !

[Continuarea de pe pagina 1]

Un caporal eliberat de curând, care a slujit ca soldat loial și zelos într-un regiment al ținutului Silezia Superioară a venit ca un creștin convertit în compania lui ; el a știut că trebuie să se roage pentru camarazii lui și să le mărturisească adevărul cu fapta și cu vorba.

Și Dumnezeu a fost cu el. Seara au stat în camera de cazarmă și au vorbit despre prețiosul Cuvânt al lui Dumnezeu,

Acolo nu s-au plâns de slujba grea sau de vorba nedreaptă a unui superior, acolo n-au râs de glume vesele și de povești imorale ; acolo un copil smerit al lui Dumnezeu a spus ce a găsit în Isus, ce a făcut Domnul pentru el.

Acolo au venit camarazi din alte camere, ca să întrebe și să asculte.

Acolo s-a dovedit practic că în zilele de astăzi prin poporul nostru trece un dor și o dorință, o sete după apa vieții.

Din cei mulți, care au venit în acea cameră, au fost apoi doi pentru care a fost ceva serios, pentru care problema mântuirii a devenit cea mai importantă problemă a vieții lor, care l-au lăsat pe camaradul lor credincios să le arate calea spre Isus și care în câte o oră liniștită au plecat genunchii împreună cu el, pentru a cere fierbinte harul lui Dumnezeu.

Deci condițiile totuși au permis. Condițiile permit oricărui om și în orice loc și în toate împrejurările, să-L caute pe Domnul, să-L găsească și să-L mărturisească, dacă el dorește aceasta din toată inima.

Englezii au proverbul potrivit : **Unde este o voință, este și o cale.**

Aceasta vrea să spună că nu circumstanțele în care te afli contează, ci ținta spre care este orientată inima ta.

Nu condițiile, ci inimile noastre hotărăsc dacă găsim o cale ...

Dumnezeu pleacă circumstanțele cu mână atotputernică spre rugăciunea credinței unui copil al lui Dumnezeu.

El face o cale pentru ai Săi acolo unde nu se vede nici una.

Niciodată condițiile tale nu vor fi mai favorabile ca să te întorci la Dumnezeu din lume, decât sunt astăzi.

Mai târziu, când vei lucra în satul natal sau în fabrică sau într-o funcție de negustor sau vei fi căsătorit, ți se va părea la fel de imposibil să-L urmezi pe Isus, ca astăzi.

Vor exista o sută de motive și o mie de scuze cu care omul vrea să se îndreptățească față de Dumnezeu, din care cauză nu se poate întoarce acum.

Aceasta o spune Domnul limpede și insistent în pilda despre marea cină pe care a dat-o un om și a invitat pe mulți la ea.

El și-a trimis slujitorii ca să spună invitaților : „**Veniți, pentru că acum toate sunt gata !**”

Dumnezeu a pregătit o mântuire veșnică pentru toți oamenii ; El îl cheamă pe păcătos să se întoarcă din slujba deșertăciunii și păcatului, la Isus, ca să găsească harul lui Dumnezeu și viața veșnică.

Astăzi trebuie s-o găsească ; Dumnezeu vrea să-l accepte ca copil al Său, să-l binecuvânteze și să-l mântuiască ...

Condițiile îți permit. Conștiința ta o confirmă : **trebuie să vii la Isus !**

Ce răspunzi Domnului la invitația Lui împărătească ?

[Continuarea în numărul viitor. Preluare din : *Mărturiile unui vechi soldat către camarazii lui* | IV | Georg von Viebahn, BERLIN | 1899 | Societatea Evanghelică germană de cărți și tractate | Ackerstrasse 142]

Lumini peste veacuri

Volumul II [Petru Popovici]

CAPITOLUL 10

WILLIAM CAREY

Părintele misiunilor moderne

Pe lângă latină, greacă, ebraică, franceză, germană, spaniolă, daneză, portugheză, italiană, învățase o seamă de limbi asiatice foarte grele : sanscrita, bengaleza și altele.

După trei ani de la botez, a fost chemat să ia slujba de păstor al bisericii baptiste din Moulon. Fiindcă biserica era săracă, nu-i putea da un salariu, ci doar un mic ajutor bănesc.

Așa că toată săptămâna lucra la atelier, iar duminica mergea o distanță de două ore pe jos până la biserică. Acolo predica, stătea de vorbă cu ascultătorii, rezolva problemele și seara călătorea alte două ore pe jos. Dar făcea lucrarea cu bucurie și cu multă râvnă.

Atenția lui spre misiunea în străinătate a fost trezită de cartea : „Ultimul voiaj al căpitanului Cook”.

Pentru alții, aceasta a fost o carte de aventuri, dar lui Carey, cartea i-a vorbit despre marile nevoi ale lumii pierdute.

De asemenea, l-au inspirat mult acțiunile misionare ale fraților moraveni, exemplul dat de John Elliot și lucrarea de trezire făcută de Duhul Sfânt, prin David Brainerd, între indienii Pieile Roșii.

În atelierul său, în față, își puse o hartă mare cu amănunte scrise de mână sa despre numărul populației în diferite țări, religia locuitorilor, etc.

Starea păgânilor și datorica bisericilor de a le vesti Evanghelia a început să-l frământa. Predicile lui au devenit misionare. Dar, marea majoritate a bisericilor trăia în nepăsare.

Nici o dorință, nici o lucrare pentru

mântuirea celor pierduți. În anul 1786, la o întrunire a predicatorilor ținută la Nothampton, Anglia, Carey a ridicat problema marii însărcinări dată bisericii de Cristos Domnul.

În ce privește vestirea Evangheliei la toate popoarele și indiferența credincioșilor față de cei din țările păgâne. Reacția a fost grozavă.

Vestitorii Evangheliei, în loc să-și vadă vina lor, l-au ridiculizat, au râs de el, iar Dr. Ryland a ridicat mâna și l-a oprit, zicându-i :

„Tinare, stai jos ! Când Dumnezeu vrea să mântuiască pe păgâni, El va face aceasta fără ajutorul tău sau al meu”.

Peste ani, s-a adeverit însă că tânărul Carey avea dreptate, căci Dumnezeu a mântuit pe mulți folosindu-se chiar de el.

Nu știm care a fost reacția imediată în sufletul lui Carey, dar știm că ironia și părerile unora că misiunea e ceva de domeniul fanteziei, nu i-au dărâmat convingerile, ci l-au pus la lucru. [Continuarea în numărul viitor](#)

UNDE ÎȚI VEI PETRECE VEȘNICIA ? CUM POT FI MÂNTUIT ?

1. Nu există om fără păcat : „Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu”. [Romani 3 : 23]

2. Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat : „Fiindcă plata păcatului este moartea ...”.

3. Mântuirea este posibilă numai prin Isus : „ ... darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru”. [Romani 6 : 23]

„Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică”. [IOAN 3 : 16]

**„Doamne Isuse, vino te rog
și în viața mea !”**